

(नटुकः) “विष्णु तन्नेदमेदोऽपक्षोपक्षोपक्षचेति”
(कथायः) “क्रोदोपक्षोपक्षचेति सुस्तु० । योपक्षश्चान्तः-
स्थितजलादेर्वातोष्मादिना नाशनम् ।

उपश्रुत् ५० अयते श्रु+सम् ० किप् श्रुत् स्तुतिः उपगता
श्रु य कन् । अथ “आ नायातसुपश्रुत्यन्विना ऋ० ८,
८, ५, ‘उपश्रुति यत्ते’ भा० —

उपश्रुति स्त्री उप+श्रु-क्रिन् । १ समीपश्रवणे “सुश्रुतिश्च सो-
पश्रुतिश्च सा ह्यष्टिहाम्” अथ० १६, १, ५, “सोमपा
गिरामुपश्रुतिः” ऋ० १, १०, १, “उपश्रुतिः समीपे श्रवणम्”
भा० श्रुतिः श्रवणम् समाप्ते अन्त्यबो० । २ श्रवणसमीपे
“आ नोयाहुपश्रुत्युक्थे” ऋ० ८, १४, ११, उपश्रुति
श्रवणसमीपमायाहि” भा० “नक्तं निर्गत्य अत्किञ्चित्
शुभाशुभकरं वचः । अयते तद्विद्भीं रादेवमन्मपश्रुतिम्”
हारेवत्युक्ते शदेवं प्रतिगतशुभाशुभप्रत्यय तदाविष्टबाह्या-
दिभिर्हृद्याद्युक्ते उत्तरवाक्ये च “परिजनोऽपि चास्याः सतत-
सुपश्रुतं निर्जगाम” काद० । उपश्रुतिश्रवणप्रकारश्च विधा-
नपा० यज्ञकाण्डे दर्शितो यथा “उपश्रुतौ विधानं त यथा
कार्यं फलार्थिना । ज्ञातव्या यत्तकमाने सा पौरमुखजा
युः । अन्यजानां गृहे वाक्यं पूर्वरात्रे यदुच्यते । स्त्रिया
वा बालकैर्वापि तथा सुस्मिः परस्परम् । विचार्य तद्वच-
नान्ममादेष्टव्यं फलं बुधैः । निर्णेजकालवे पश्येत् प्रतिपद्यैव
बुद्धिमान् । मद्याक्तुसदने पश्येत् द्वितीयायां न संग्रयः ।
मैत्रिक्रियणो गेहे पुक्कसस्य तथाजये । सोऽहकृतसदने चैव
किंशुचानां गृहे तथा । मद्याकारिगृहे चैव तथा वैश्व-
गृहेऽपि च । योगिजातिगृहे पश्येत्तथा पोषकगृहेऽपि ।
सिन्दोऽहकृतसदने पश्येत् कुम्भकारगृहे तथा । सर्वकाराजये
चैव कापालिकदिजन्मनोः । तृतीयादितिषो श्रेया क्रमे-
लोपश्रुतिर्भवेत् । अमायां श्रुज्जातीनां गृहे पश्येदुपश्रु-
तिम्” । पश्येत् शुभाशुभमालोचयेत् । तत्र क्रमश्च ।
“उपास्य पश्चिमां सन्ध्यां अरक्षात्कृतं सुधीः ।
स्त्रियाश्च द्विजान् गच्छेद्ब्रह्मन्विर्मुदाश्रितः । चन्द-
नेनासुविप्राङ्गः श्वेतमास्तुधरः शुचिः । श्वेतवस्त्रध-
नावुक्तोऽतश्चेकविभूषणः । अक्षतान्मल्लौ हत्वा मन्त्रे-
जानेन सांम्यतान् । ओं ऐं ह्रीं श्रीं महादेवि ! स-
हादेवस्य वल्लभे ! । विमोहय जनान् शयान् मज्जाल वय-
गान् कुरु । वक्ष्ये वदनेनः समीपतेऽन्येन तद्गृहम् ।
गृहोपरि परिचिप्य मुक्तनेनः श्रुतिर्भवेत्” । “तद्गृहे स-
दृश्यं गन्तुं यदि गच्छेत्तान् । तत्सुभजशुभं वा विचार्यादे-

ष्टव्यम् । तेन गच्छेन् कसुरान्वर्जितान्यगन्तादिवर्णाः
श्रेष्ठाः । प्रयाहि गृह्णाण गच्छ भवति अत्रार्जनार्था दाना-
र्था आभार्थाः साधुगन्ताः प्रशस्ताः तेष्वपि काकर्या दुष्टाः
न याहि न गच्छ नास्ति भवत्यर्था अयानशब्दाश्च गमने
दुष्टाः तच्छब्दान् गृह्णन् यात्रां निवर्त्तयेत् । अस्तुत्कटकार्ये
तु हिराचम्य कलदेवतां संस्तुत्य मुहूर्त्तं तिष्ठन् गच्छेत् ।
नैव्यं पृथुं ह्येहयमित्यादि पठन् पुनरपि निषिद्धप्रयाण-
चेत् शुतादिभिस्तदा सिद्धिविनायकमृतोपयाचतं संस्तुय
गच्छेत् । तत्रापि निषिद्धचेद गच्छेदेव” वि० पा० ।

उपश्लेष पु० उप रेषदर्थे एकदेशेन श्लेषः संबन्ध । आधारा-
धेययोरेकदेशसंबन्धे । यथा गृहचटयोः । उपश्लेषे साधु-
ठक् । औपश्लेषिक आधारभेदे “औपश्लेषिकैर्वैवयिको-
ऽभिव्यापकचेत्याधारस्त्रिधा” सि० कौ० । भावे ल्युट् ।
उपश्लेषश्च तत्रैव न “अत्याधानमुपश्लेषणम्” सि० कौ० ।

उपश्लोकि श्लोकैरुपलौति उप+श्लोक+णिच् नामधातुः
उभ० सक० सेट् । उपश्लोकयति-ते उपाश्लोक्त-त उ-
पश्लोकयाम्-भूव-आस-चकार चक्रे उपश्लोकयन् उपश्लो-
कितः उपश्लोकयितुम् उपश्लोकनम् ।

उपष्टम्भ पु० उप+स्तम्भ-वञ् बा० वत्वम् । १ पतनप्रतिरोधे
(षामान) २ आलम्बने ३ आङ्गुल्ये च स्थायै कन् । तत्रार्थे
१ आधिक्ये च । उपस्तम्भाति ल्युट् । उपष्टम्भश्च पतन
प्रतिरोधके, स्थूपायां न० “सर्व एव द्विप्रकारोऽन्तःप्राचः
उपष्टम्भकः” इ० उ० “उपष्टम्भकः गृहस्थेव आन्नादि-
कचणः” भा० ।

उपष्टुत् ति० उप+स्तु-कर्मणि किप् वा० वत्वम् । उपस्तुवमाने
“यचीव क्षया उपष्टुत्” ऋ० ८, ८७, ८,

उपसं(सङ्ग)क्रमणे न० उप+सम्+क्रम-भावे ल्युट् वा ङः ।
१ सन्निवेशे कस्यचित् वस्तुनः पूर्वाधारत्वात्नेन समीपस्थित-
वस्तुनि संक्रमणे “सविशेषणे हि विधिविशेषौ विशेषण-
सुपसंक्रामतः सति विशेष्ये बाधे” इत्यादौ विविधे विधि-
निषेधबाधे तद्वैविध्येण उपसंक्रमणं भवतीत्युक्तं यथा
शिक्षा विनष्टः पुरुषो न नष्ट इत्यत्र विशेषणाभूतशिक्षा-
यामेव नाशश्लोपसंक्रमणम् । उपसंक्रमणे दीयते कार्यं
वा व्युटा० अण् । औपसंक्रमण तत्र देवे कार्ये लि० ।
स्त्रियां ङीप् ।

उपसं(सङ्ग)ग्रह पु० उपसंश्लेष्टे पादावल उप+सम्-पह-
आचारे अच् वा ङः । १ पादपहणपूर्वक्रमविधाने उपसं-
श्लेष्टतेऽनेन करणे अच् । २ उपकरणे “उपातिष्ठत जेवातः